Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Exodus 132, 13
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters, we mogen vandaag aan de Avondmaalstafel de dood van onze Heiland gedenken. Zijn dood die ons bevrijdt uit de macht van de duivel en ons met God verzoent. Tijdens de korte preek willen we stilstaan bij de maaltijd die Israël hield de nacht voorafgaand aan de uittocht uit Egypte. Een maaltijd die in veel dingen lijkt op de avondmaalsviering van vandaag. We zingen straks, nadat we Gods groet van vrede en genade hebben ontvangen, vers 1 van Psalm 105. Maar eerst willen we nu uit eerbied voor de Here gaan staan om Hem onze afhankelijkheid te belijden.

1. **Lied : Psalm 105 : 1**
2. **Lezing van de wet**
3. **Lied : Psalm 105 : 3 (letten op Gods oordeel en Hem vrezen)**
4. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
5. **Schriftlezing : Exodus 12 : 1 - 13**
6. **Lied : Psalm 105 : 6 (over het verbond met A.,I. en J. dat Israël Kanaän zal erven)**
7. **Tekst : Exodus 12 : 13**
8. **Woordbediening**
9. **Lied : Psalm 105 : 17 (over het feit dat God Zelfs zijn volk heeft bevrijd)**
10. **van het bevrijd zijn)**
11. **Dankzegging en voorbede**
12. **Collecte**
13. **Klaarmaken tafel : Gezang 4**
14. **Tijdens viering: Lied 360, Gezang 13, Gezang 14, Gezang 15, Gezang 16**
15. **Slotzang : Gezang 11**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Moet u zich eens voorstellen hoe dat geweest moet zijn voor het volk Israël in die spannende nacht dat de verderver, zoals hij in vers 23 genoemd wordt, in ieder huis van het land de eerstgeborene slaat met de dood. Stelt u zich voor dat dat hier de komende nacht in Hoogvliet en Spijkenisse zou gebeuren. Ja, in Nederland zou gebeuren. Daar zitten we dan in onze huizen. Overal om ons heen horen we hoe mensen in gehuil en gejammer uitbarsten, omdat hun eerste kind gestorven is. En wij zitten veilig in onze huizen. Niet bevend of bibberend in een hoekje, al zou de slaande hand van God ook op ons grote indruk maken. Maar Wij rouwen niet, maar zullen aan de maaltijd zitten. Alsof er wat te vieren is. Genietend van een heerlijk geroosterd lam. Zonder angst dat de verderver ook bij ons zal binnenkomen om het leven van onze oudste kinderen te nemen. Want wij zijn veilig. Niet omdat wij betere mensen zijn dan onze landgenoten. Want wij zijn zondaars zoals zij. Geen haar beter.

Maar toch zijn wij veilig omdat wij en ons huizen geheiligd zijn. Veertien dagen geleden hadden we een lam, een éénjarig mannetje, een mooi dier, zonder enig gebrek, weggenomen uit de kudde. En we hadden het apart gezet. En de kinderen hadden gevraagd waarom we dat deden. En we hadden ze geantwoord dat dit dier voor de Here geslacht zou worden. De Here wilde dit zo. En als we het niet deden zou de Here ons oudste kind laten sterven.

Op deze dag zouden we het lam tegen de avond slachten in aanwezigheid van vrouw en kinderen. Het zou wel wat moeilijk zijn om dit mooie, nog zo jonge dier, te moeten doden. Maar aan de andere kant is er geen ruimte voor aarzelingen. Want alleen langs deze weg kan het grote onheil dat Gods deze nacht in het land gaat brengen van onze huizen worden afgewenteld.

Als wij het lam de doodsteek toebrengen, zullen we u een deel van het bloed dat uit de snee in de hals van het lam loopt, opgevangen in een schaal. Vervolgens pakken we een takje van de hysop. Een plant die heel sterk vertakt is en veel blaadjes heeft en daarom makkelijk als een kwast gebruikt kan worden.

En terwijl de kinderen toekijken bestrijken we die tak de posten, aan de zijkant van de deur en de dwarsligger boven de deur dat bloed, totdat het helemaal rood gekleurd is. En de huizen van de Israëlieten hadden maar één deur. Die deur, die de grens markeerde

tussen binnen en buiten stond daardoor als het ware symbool voor het hele huis. Wie door de deur ging mocht genieten van de veiligheid van het huis. Zo had u door het bloed van het lam op de deurposten te strijken uw huis geheiligd. Het huis en ieder die zich daarin bevindt. Als priesters die bloed strijken op de vier horens van het altaar, zo strijken we bloed op de posten van de deur.

Ja, zo worden onze huizen als het ware altaren. En zoals niemand gedood mag worden die zijn toevlucht neemt tot de horens van het altaar. De horens, die op de vier hoeken van het altaar zitten en bij ieder offer door de priester bestreken worden met bloed. Om de zondaar zo met God te verzoenen en hem te redden van de toorn van God. Zo zijn we veilig als wij onze toevlucht nemen in onze huizen waarvan de deurposten bestreken zijn met het bloed van het lam.

Zo zijn we met onze kinderen veilig voor de dood, die door het land trekt, en die geen huis overslaat. Geen huis ontsnapt aan zijn aandacht. Alleen daar waar de bewoners hun toevlucht hebben genomen bij het bloed van een lam en zich daar niet voor schamen en het bloed aan de deurposten van hun huis hebben gestreken, gaat hij voorbij zonder te doden. In de tekst staat: en het bloed zal u dienen als een teken aan de huizen, waar gij zijt. De verderver zal aan het bloed kunnen zijn waar de kinderen van God wonen. En aan Gods volk gaat hij voorbij.

Aan die mensen die hun redding zoeken bij het bloed van het lam. Zoals wij dat straks ook gaan doen. Als wij straks naar voren gaan om te eten van het brood en te drinken van de wijn. Als wij naar voren gaan om het lichaam van hét Lam te eten en te drinken. Het Lam dat geslacht is voor de zonden van ons mensen. Jezus Christus. Om zo, langs de weg van zijn dood, de eeuwige dood voor Gods kinderen af te wenden en hen te bevrijden uit het diensthuis van de zonden. Uit het slavenhuis van de Satan.

Zoals Israël bij ieder Pascha at van het vlees van het lam, wiens bloed hen had gered. Zo eten wij bij iedere avondmaalsviering het brood als teken van Christus' lichaam. Christus, door wiens bloed wij zijn gered. Zoals Israël bij ieder Pascha weer herdacht dat ze door de dood van de eerstgeborenen van Egypte hun vrijheid kregen. Zo gedenken wij dat wij door de dood van Gods eerstgeboren Zoon de vrijheid hebben ontvangen. Bevrijd zijn uit het slavenhuis. Uit de macht van de zonden. Om niet langer voor de zonden te leven maar om in geloof voor de Here te leven.

Laat dan straks zien, broeders en zusters, dat u ook werkelijk bij dat bloed van uw Heiland uw redding zoekt. Door op te staan en naar voren te komen. Door te eten van het brood. Als teken en zegel dat u deel hebt aan het lichaam van Jezus Christus. En door uit de beker te drinken. Kom, gedenk en vier het feest van uw redding uit de dood. En verheug u over de vrijheid waarin u bent gesteld. Tot eer van Hem die dit alles voor u gedaan heeft, uw Heiland Jezus Christus, Gods eniggeboren Zoon.

Amen